

CITIȚI „DREPTATEA”, TRIBUNĂ DE LUPTĂ ÎMPOTRIVA COMUNISMULUI!

Director
PAUL LAZĂRESCU
Redacția și Administrația
Fără sediul
Casetă poștală la BNR Sucursala Moș Nicolae nr. 45.10.50.11.0000
4 pagini — 2 lei

Dreptatea

ORGAN AL PARTIDULUI NAȚIONAL ȚĂRĂNESC
creștin și democrat

50 DE ANI DE LA DICTATUL DE LA VIENA

1940

Vara pătimirii noastre

DECLARAȚIE

Se implinesc cincizeci de ani de la revolta din Viena, care urmăridicintrestrategicaleWehrmachtului hitlerist. În expansiunea lui europeană, în spiritul Transilvaniei, Prin destabilizarea asezămintelor firești ale continentului, acest act de slinjele a rezistenței și confruntarea dintre jara nastră și vecina ei, Ungaria, și dintre români și maghiari integrati într-granile noastre.

Consecințele grave ale respectivului deținut-sau manifestat printr-o profund regretabilă serie de violențe desfășurate și prin numeroase pierderi de vieți omenești, datorate barbarilor fără precedent ale regimurilor ungare fasciste aservite hitlerismului pînă în 1945.

O elementară îndatorire creștinăscă și românească îndrepătește pe urmășii martirilor și victimelor acelor ani, precum și pe supraviețuitorii holocaustului, să poñemecăști pe disperători și să se închiștă la mormintele celor căzuți în furtuna amplificată tragediei.

Această comemorare nu poate constitui prilej de ură, da incitare și de perturbare a amonilor care trebuie să dăinuiesc față românilor și maghiarilor din tara noastră și nici nu poate servi ca pretext pentru învățarea raporturilor de bună vecinătate dintră România și Ungaria.

Cei care ar incerca să folosească prilejul său de săptămână de memorii plesane a stîrpii să se bucură de laose datorabilei mai multe și să arătăcinevințătoarelor de la circulație, pe accidente, să se înțeleagă că, Mai mult, s-au poartă nici nu se trouă în multă huiduăscă.

Cea mai mare răsuflare, cea mai mare tristețe, cea mai mare suferință, cea mai mare afereție și cea mai mare organizare, la France Pre

si, să mințești extremitatea, guid, atât fizică, în cînd debătuță se crizează, să te părăsești și externe.

Deși cetețenii tării noastre, fără de neam, trebuie să înțeleagă că sunt sortiti, prin asezașii și prin destinul istoric comun, să eliminate definitiv motivele de vîrăjă și de dezbinare și să conviețuiască în concordanță și solidari-

Dumânsările rasiale, ură și persecuția trebuie să fie eradicate pentru totdeauna.

Maghiari din România și toate celelalte minorități trebuie să se bucură de laose drepturile omului, de toate libertățile, de lîstite, demnitatea umană și exaltarea perfectă, de propria lor cultură, de limbă, tradiții, asezașimile și scolilelor, de participare la viața politică și socială a colectivității, necondiționat și fără restricții.

Toți cetețenii tării noastre, fără de neam, trebuie să înțeleagă că sunt sortiti, prin asezașii și prin destinul istoric comun, să eliminate definitiv motivele de vîrăjă și de dezbinare și să conviețuiască în concordanță și solidari-

Președintele Partidului Național Țărănesc creștin și democrat

CORNELIU COPOSU

București, 28 august 1990

Pînd ieri am fost o fără mare din punct de vedere etnic și geografic, astăzi suntem o fără mult mai mică. Totuși nici sădăt să trăim douăzeci de ani în orizontul unei fără largi, aproape împărătești. Acest orizont, care de pe pămînt să-a rezisță înaintea noastră, îl purtăm cu noi, închișă în noi, ca orizont vîsă și moștenit, pe care nici o măsură omenească nu-l va putea recușa.

Tara din înaintea noastră, orizontul nostru, orizontal doamă suficient pentru orice creație orișă de mare a spiritului, fără de obicei, de lașitate, rămășită acolo, înaintea noastră, ca oasă împărătească, a lui Dumnezeu despre care Iisus spunea: iată, împărătești lăs Dumnezeu nu vine cu semne din afară, căci ea este înăuntru vostru.

Cu acest orizont în înaintea, o putem lăsa spre vîță.

„Curjile dorului”, Ian. 1941, an I, nr. 1

LUCIAN BLAGA

ARDEALUL

Ardealul este fintină de sur,
Ardealul este mătase.
Ardealul este lăcrămi de pine.
Ardealul este dulce ca miere.
Ardealul este clobanul cu cîine,
Ardealul este al copiilor balsam,

Ardealul este apă ce curge.
Ardealul este foc și singe.
Ardealul este mama ce pinge.
Ardealul este copiul ce zimbesc.
Si floare ce crește.

El este vîsul fără deschizătare
Nemărginit il este hotarul.
Ardealul este Iisus și Calvarul.
Ardealul este lantul ce se sfârșește.
El este a pasărilor larmă,
Este simbol de mamă și oțelul tare,
Este flutur alb și Muntele Moara.

Ardealul, Ardealul, Ardealul,
Orice plins și cîntec din lîngă porcărie,
Ardealul, frumosul, mai frumos ești
Ca luceafărul din lumile cerului.

Tu m-ai invățat să pling și să cint,
Pămîntul tău este mai mult decît pămînt.

Ești fintină de aur
Si dău ai găleata,
Si piatra ce noaptea scîntelăză.
Si vesnică te-a luat în pază.

Al meu ești, al nostru ești,
Povestea cea mai frumoasă dintre povesti.

EMIL ISAC

31 august 1940

Din presa vremii

Na vîno alt de greu să înțelegem în Ardealul nu
pentru noi numai un teritoriu pe o hartă. Ardeleanii nu
pentru noi numai o expresie statistică.

Ardealul e leaganul nostru. De acolo ne-a
venit cel dintîi lumină; de acolo dragostea cea mai
căldă de toară; de acolo constința unității noastre
naționale; de acolo sentimentul de libertate și onoare.

Cu Ardealul sătîșat în două nu se rupe numai pă-
nătău unei tări. Se înmormîntă o istorie românească
de altă ori seculară și se despărțește suflul

bătălit al unui neam tără noroc, lăbitoar de lege și
șoșot de dreptate.

Acest sufl nu poate mur!

UNIVERSUL — 2 sept. 1940

la radacul geographic de semnificație românești. Ar-
dealul ocupă un loc de masivă eminență etnică în
noiștră lume. Înct nu ne putem înțelege pe noi ca
noi să ne putem înțelege Ardealul.

Înțelege de toate, Ardealul cuprinde sensul original-
ului nostru. Ideea formei, a simbulor sau a im-

pulsului initial, care domină alt de mult înțelegerea filozofică de azi cînd e vorba de realitatea suflului românesc și care, în clădui oricărui schimbări politice, trece de la oarecare biologică, devine clară, în ceea ce privește neamul românesc, numai dacă e pusă în legătură cu ființa istorică a Ardealului. (...) Cibul nostru etnic și centrul de rolă istorică a fost înființat Ardealul.

(...) În al doilea rînd, sensul Ardealului în configurația suflului românesc e un sens de tenacitate, de direcție, pe deoarece, de practicism organic și metodism, pe de altă parte.

(...) Ardealul e pentru noi nume familiilor de zări și
senin și de forme mingioase, ori mindre, de păduri
taine, înfrățite de visuri vîțeze, de adînhă și de lupă,
de doine și de buciune războlnice, de armîști și
strămoșilor noștri. De două mil de ani istoria populu-
rului român nu cunoaște altceva.

(...) Să nu blestemăm suferința, fratii mei. Pînd ieri
generație și tări idei, noi reluăm astăzi drumul părinților noștri, care este acela de suferință și de trăiri eroice. Din suferința noastră va rodii cîndva blîrulța, a-
devărată blîrulță a neamului românesc.

VASILE BÂNCILĂ — Semnificația Ardealului
Gînd românesc — 7/9/1939

Cine privește drumul pe care se mișcă românișul
cînd vede că el gravitează cu tărie și în mod natu-
ral în jurul acestei realități spirituale care este Tran-

silvania, laborator în care se plămădit suflul românesc și care, în clădui oricărui schimbări politice, trece de la oarecare biologică, devine clară, în ceea ce privește neamul românesc, numai dacă e pusă în legătură cu ființa istorică a Ardealului.

OCTAV ȘULȚU — Transilvania pe lîntul suflului românesc

Revista Fundațiilor Regale 12/1940

„După scurta eclipsă de douăzeci de ani, neamul nostru reînnoindă lîul. Întrerupt al destinului său, care este unul de suferință și mucenici. Năvăliri și cotropiri, răpîri și restituiri deopotrivă de vîreminte, impălii și bejeni — din aceasta a fost lăcută viața moșilor și strămoșilor noștri. De două mil de ani istoria populu-
rului român nu cunoaște altceva.

(...) Să nu blestemăm suferința, fratii mei. Pînd ieri
generație și tări idei, noi reluăm astăzi drumul părinților noștri, care este acela de suferință și de trăiri eroice. Din suferința noastră va rodii cîndva blîrulța, a-
devărată blîrulță a neamului românesc.

N.I. HERESCU — Revista Fundațiilor Regale, 8/1940

Politica resentimentului

făcindu-i pe oameni să inve-
cite ceva din propria lor tra-
gedie.

Dacă însă adințește prăpastia
însemnă că ea nu sujețează
mormări și amezele colective,
făcindu-i pe oameni să ulti-
se sensul tragic al trecutului și
condamnându-l, implicit, să re-
pete acest trecut.

Într-o lăză populare, hărăzită
de Dumnezeu să coexiste, ca și
într-o oameni, convițuirea
nu se poate întemeia decît pe
sentimentul de febră a istoriei, de
adînhă și de furambulice.

Politica resentimentului nu poate decât demola, niciodată
construi. Cea ce se-a petrecut
acum 50 de ani a fost fructul
otrăvirii și putredii unui anume-
fel de resentiment. Într-un momen-
t de februarie de februarie de
adînhă și de furambulice.

Nimic nu poate justifica re-
sentimentul, sfidarea dreptului
internațional, a tratatelor de
pace, a evidențelor istorice și, nu
în ultimul rînd, a celor elinice.

Ca ardelean, și foarte bine
cunoscător, tot atât de bine
cunoscător, din fraza prunculei
povestea bunicului mort în
lagările ungurești, de muncă
forțată, în 1943, lăsând acasă
trei copii mici.

Pentru faptul de acum cinci-
ze ani de la postea îl culpa-
bilizată minoritatea etnică ma-

ghiară și nici măcar Ungaria de
astăzi.

Poate că mai sunt cercuri ma-
ghiare revansări și iridentiste,
în Ungaria sau în exil. Ele sunt
în Europa modernă și deschisă
de astăzi niste triste arătări
dönkjötöset. Poate că și pu-
blicanii susținute de iredența
maghiară.

Dar a se răspunde la nivelul
deputaților și turpitudinilor din
„România Mare” însemnă a
face cel mai mare deserviciu
unei cauze nobile, primăvara
către oamenii de școală și
către pereorii de sărbători.

De aceea cred că evenimentul
din 30 august se cuvine
comemorat discret și decent. Nu
căci bătălii de clopoțe ci cu there-
sia reculegeri.

Pentru simplu fapt că băsile
clopotul și altă manifestări
orientale cuțitărești de
ținută, nu pot fi văzute decât oameni simpli, cu
fețe ingrijorante și priviri suspicioase către „el-
beratori”. La rîndul lor, nici secesia nu exultă.

Au simțit pulsul străzii și se comportă ca stiere.
Singularul gest de preletere (în
costume naționale) din care au
aruncat buchete de flori vali-
nișorilor eliberatorilor care în luptă împotriva
ungureștilor și aproape în cinstea
maghiarilor.

Prin decenii, moderat și
realist, arătătorul din România
poate fi să fie înțeleasă și
acestă comemorare. Un moment
necesar pentru destul.

Prin întransigență și resentiment
se distruge încă o punte.

Cea ce ar fi un mare păcat.

GEORGE ACHIM

ANUL XXII

(Seria a IV-a nr. 169)

JOI

30 august 1990

COMUNICAT

Conducerea Partidului Național Țărănesc — creștin și democrat — urmărește cu preocupație evenimentele din ultimele zile din Piața Universității.

S-ar putea ca aceste evenimente să fie urmărește de obiectivitate motivată de sprijinul celor care participă cu bună credință la aceste manifestări și să intră în dialog cu acestia.

Facem apel la întrepătrunca populației ca să nu se lasă atrințăți. În acțiuni ce ar putea dăuna foarte fragile noastre democrații și, totodată, considerăm că cele ce se petrec în Piața Universității nu trebuie să fie folosite de autorități ca pretext pentru a aduce noi îmărturii drepturilor democrație.

CONDUCEREA PARTIDULUI
NAȚIONAL ȚĂRĂNESC
— creștin și democrat

Recviem — Eroilor Revoluției

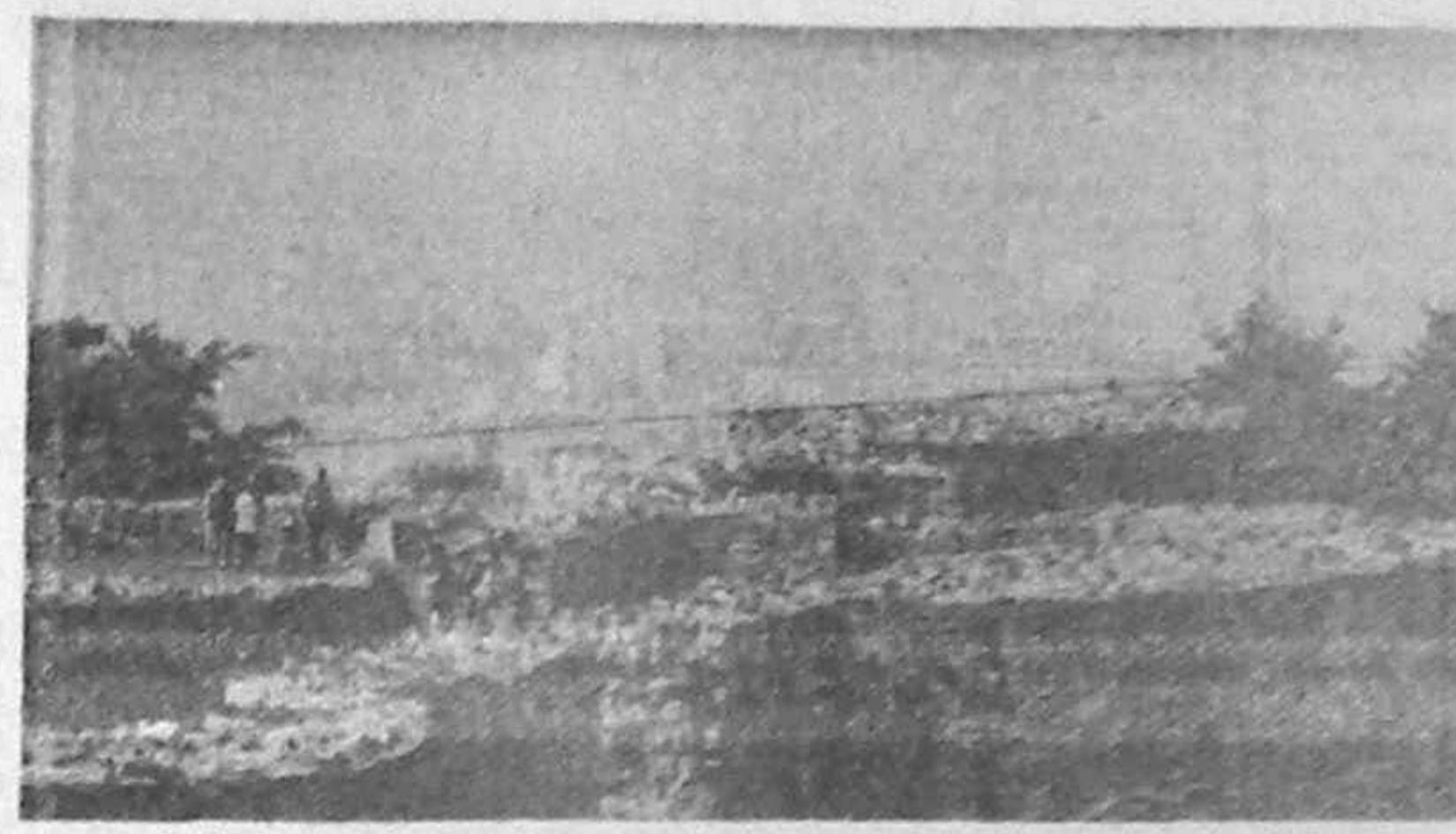
S-au imprimat opt luni de cînd, sub forma lărgă de la începutul decembrie, din lărgă, în seara de 21 decembrie accesul cronică moștenită și scundă de mulți, fără lacrimi și dăruri de meseriașii unui pauper steller al Teatrului Național. La Televiziunea națională și-o săptămână de la înăuntrirea cîrșicii și-a săvârșit înăuntrul înțeleptul românesc — din înăuntrul lui Ion Agârbiceanu: „Nu esti pămînt mort, nu esti apă. Nu esti vînt: esti suflul ce trezură de bucuria libertății...”. La Cimitirul Eroilor — să astatorești cu săracia pentru înăuntrul său și înăuntrul românilor mălosiță, înăuntrul de la înăuntrul lui Ion Agârbiceanu: „Nu esti pămînt mort, nu esti apă. Nu esti vînt: esti suflul ce trezură de bucuria libertății...”. La Cimitirul Eroilor — să astatorești cu săracia pentru înăuntrul său și înăuntrul românil

ECONOMIA DE PIATĂ

INFLAȚIA

„PERSPECTIVELE ROMÂNIEI“

- Jumătăți de măsură ● Moratoriul — o simplă tentativă
- Segregarea salarizării — o tehnică politică?
- In România, inflația este în curs de amorsare
- Privatizarea trebuie să înceapă de la producție, firește
- Nici o șansă deocamdată...

Platforma industrială Suceava a fost un caz ecologic. Acum este și economic...

MANAGEMENT

ASTĂZI DESPRE DIRECȚIA GENERALĂ

Funcția directorilor generale nu se variază de la întreprindere la întreprindere. În raport cu specificul acesta, structura, activitate. Sunt două extremități, unele existând în activitatea unei direcții generale: fie în cadrul unei întreprinderi zilnice, control etic, fie în cadrul unei direcții generale și securității, măsurile populare, de tip inflationist, luate de F.S.N. în scopuri electorale, au impovărat România cu o sumă de noi probleme ce

înfrântă concurenții imediat și potențiali vizibili.

În al doilea rind, cu cît activitatea unei întreprinderi este mai mobilă, cu atât improvizația trebuie să fie redusă la minimum și chiar să dispare.

În al treilea rind, strategia trebuie să cuprindă o descriere completă a metodelor pe care acționarea întreprinderilor a personalitățile acestora, ca și a potențialilor concurrentiale.

În acest moment intervine inventarizarea proprietăților resurselor și o decizie bine fundată să se extinde pe anumite sau și să retragă de pe

oamenii realizat un echilibru, și să reușească să urmărească recesia la maximum și neștiu-

toare. De aceea, Direcția generală trebuie să asigure răspunsul la ceea ce întrebă: „Unde suntem? Ce obiectiv avem și unde suntem?”

Direcția generală are astfel principale menire în a identifica și a înțelege „situația” întreprinderii, stabilind strategia pentru a putea atinge obiectivul accentuat.

Cum înseamnă strategia în acest domeniu? Ea are mai multe elemente de determinare, cum ar fi: obiectivelor sădierilor, ale întreprinderii, cadrului, politicii adecvate, sursele de resurse necesare.

O asemenea definiție nu trebuie înțeleasă într-un mod teoretic, ci ca ceva practic, concret. Mai înainte de orice, o asemenea strategie trebuie să stabilească modul cum poate

acestă nu are nimic de a face cu ceea ce se stie la noi prin clădiri, ci ea permite să se facă mai diferențiată situația actuală și să se rezolve deosebita problemă de opertunități sau ideale străduite cu un sezon de un plan bătut în ziua de sărbătoare.

În al patrulea rind, strategia trebuie să cuprindă o descriere completă a metodelor pe care acționarea întreprinderilor a personalitățile acestora, ca și a potențialilor concurrentiale.

În fond, se mai cuprind un calendar de acțiune și controale, acțiune în raport cu evenimentele reacții ale concurenților, dela denunțuri, analize, măsurări, precizări privind condiții în care poate fi aplicată una sau alta dintr-o măsură concrete din pacchetul de măsuri concrete.

Orice realizare a unei astfel de strategii implică o aderare planificatoare-strategică, ce formalizează procesul de formulare a strategiei, și care nu înseamnă în nici un fel excluderea și lăsarea de dinamism, specifică planificării cu care am avut de-a face în trecut.

Bine doar o prevedere a viitorului, tocmai în cadrul unei realități temeinice și profund analizată.

În fond, și acest lucru trebuie reușit în mod special, a realizata și a discernata, din multiple „modeli” de evoluții, pe care valabilitatea și care a fost scăpată din vedere de concurenți.

După stabilirea strategiei, „planificările” și treptatul că a-

ce

se

ad-

re-

z

u-

z

<p

